

Yeti gaat verticaal tuinieren in de Belgische rots.

Vroeger, toen je je melktandjes inwisselde voor grotemensentanden en de tanden fee, aan wiens bestaan je niet twijfelde, die melktandjes 's nachts op kwam halen, hoopte je op losse melktandjes. Losse melktandjes leverden geld op (en een excuus om ongegeneerd te zitten wrikken en draaien en peuteren in je mond). Welnu, zoals je vroeger op zoek was naar losse tanden, zo zoek je tijdens een onderhoudsweekend naar losse stenen. Losse stenen leveren een mooi geluid op wanneer ze op niet al te zachtzinnige wijze in aanraking komen met de grond, BAF! En wat is er nu mooier dan een wedstrijd wie de grootste BAF kan verzorgen, ook wel bekend als de BAF van de dag? Hierbij wordt er uiteraard constant op gelet dat er geen ziel onder je te vinden is. Natuurlijk heb je het hogere doel, het verwijderen van loszittende stenen waardoor de eerstvolgende klimmer of de bijbehorende zekeraar die stenen niet op zijn hoofd krijgt, de gehele dag voor ogen, maar het is ook gewoon leuk om met stenen te smijten. Sommige exemplaren zijn van een dusdanige grootte dat het moeilijk is om ze vast te houden zodra ze helemaal van de rest van de rots verwijderd zijn, zelfs voor grote stoere mannen. Die exemplaren leveren de meeste herrie op en hebben de grootste kans de BAF van de dag te worden.

Sanctus Virgilius Alpen Club Yeti (hierna: Yeti) heeft op 23 maart 2013 in België met een flinke groep Yetianen een dag de KBF meegeholpen met het onderhoud van de Belgische rots te Yvoir. Het doel hiervan was, naast stenen naar beneden werken zoals in de inleiding beschreven staat, de rots en het gebied beter begaanbaar maken. Van te voren hadden wij ook geen goed beeld wat we precies zouden moeten doen en wat voor gereedschap we daarvoor nodig zouden hebben. We hadden wat schepjes bij ons, maar daar hield het wel mee op. Het enthousiasme en de motivatie van de groep maakten dit gebrek aan verwachtingen en voorbereiding echter helemaal goed. Eenmaal aangekomen in Yvoir bleek de KBF een buslading aan groot en klein tuingereedschap meegenomen te hebben, evenals werkhandschoenen, industriële gordels, helmen en touwen. Ons eigen meegebrachte materiaal kon dus weer de rugzakken in en we konden serieus gereedschap lenen. Nadat alle benodigdheden naar het wandelpad aan de voet van de rots versjouwd waren werden de taken vlotjes verdeeld. Een aantal ploegen mocht klimroutes gaan schoonmaken en een aantal andere ploegen mocht de paden naar de klimroutes opknappen. Met zowel de KBF als Yeti zorgden we ervoor dat er bij iedere ploeg die aan een touw kwam te hangen, voldoende kader aanwezig was.

Het schoonmaken van een klimroute is vrij vanzelfsprekend, het is eigenlijk gewoon verticaal tuinieren. Je hangt een abseiltouw uit en abseilt gedurende de dag langzaam over dat touw naar beneden. Je werkt in tweetallen; ieder aan zijn eigen touw, maar aan elkaar verbonden met een slinge, om er voor te zorgen dat je niet naar beneden valt als je per ongeluk je eigen touw doorslaat met je tuinier gereedschap. Het is de bedoeling dat al het groen, alle aarde en alle losse stenen uit de klimroutes verwijderd worden. Hiervoor gebruik je bijvoorbeeld, een schopje, een soort van mini-zeis, een hamer en een schroevendraaier vermomd als priem. Daarbij gaat kwaliteit gaat boven kwantiteit; het is niet erg als je je klimroute niet schoon krijgt die dag. Tijdens het harde werk werden we beloond met warme soep en was er ook genoeg tijd voor gezelligheid. Goede gesprekken in de rots hangend aan een touw met leden van de KBF, terwijl je eens in de zoveel tijd een rotsblok dat waarschijnlijk zwaarder is dan je zelf bent naar beneden werpt. 's Avonds kregen we een gratis overnachting op het veld bij de Chaveehut in Maillen. Ook was hier een aanhanger vol met pallets

voor ons naartoe gereden, voor het kampvuur 's avonds. Na ingecheckt te hebben bij de huttenwaard, die ons toch wel erg vreemd aankeek dat we buiten zouden gaan slapen, en gegeten te hebben, was het tijd voor het kampvuur. Dit bleek geen moment te vroeg aangestoken te zijn, want al snel bevonden we ons in een sneeuwstorm, wat de rare blik van de huttenwaard dan wel weer enigszins verklaarde. Dit mocht de pret echter niet drukken, aangezien je sneller droog werd van het kampvuur dan nat van de sneeuw. Na een aantal biertjes gedronken te hebben viel de nacht in en was het tijd de onder 10cm sneeuw bedolven tenten op te gaan zoeken. Alle Yetianen waren tevreden. Het was een erg leuke en nuttige dag geweest.